

מסכת תענית

פרק ב' משנה ג'

וְאָלוּ הֵן, זְכַרְנוֹת, וְשׁוֹפְרוֹת, אֶל ה' בְּאַרְתָּה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנָנִי (תהלים ק"ב:א'), אֲשֶׁר עִינִי אֶל הַקְּרִים וְגֹז' (שם קכא), מִפְּעָמָקִים קָרָאתִיךְ ה' (שם קל), תְּפִלָּה לְעַנִּי כִּי יַעֲטֵף (שם קב). רַבִּי יְהוָדָה אוֹמֵר, לֹא הִיא צְרִיךְ לוֹמֵר זְכַרְנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת, אֶלָּא אוֹמֵר פְּחַתְיָהוּ, רַעַב כִּי יְהִיא בָּאָרֶץ (מלכים א' ל"ז), דִּבֶּר כִּי יְהִיא וְגֹז', אֲשֶׁר הִיא דִּבֶּר ה' אֶל יְרֻמֵּיהוּ עַל דִּבְרֵי הַבָּאָרוֹת (ירמיה יד). ואומֵר חותמיכֶּנוּ: